

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Fogh): Det ville vel være for meget, hvis jeg takkede den højtærede finansminister for udvist velvilje overfor lovforslaget. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at henlede den højtærede ministers opmærksomhed på, at ved det foreliggende lovforslag er der intet foregrebet. Ministeren sagde, at spillereglen var, at man måtte forhandle med rigsdagens partier, inden fordelingen foretoges. Det er jeg enig i, og jeg er også indstillet på, at det foreliggende lovforslag skal til behandling i et udvalg; her vil samtlige rigsdagens partier være repræsenteret, og der vil da være den bedste mulighed for, at den højtærede finansminister i god tid med rigsdagens partier kan diskutere, hvilket fordelingsgrundlag der skal anvendes.

Jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at min erfaring på dette område hidtil har været, at fordi vi tidligere havde for lidt tid til at bedømme fordelingen, fik vi Marshallpengene spredt over en altfor bred front. Jeg har sagt dette et par gange før, men jeg vil gerne gentage det nu, at jeg tror, at for den del af Marshallpengene, der er sat ind i de kæmpestore foretagender, hvor det er millionbeløb, det drejer sig om i hver enkelt bevilling, er risikoen formidabel, hvorimod der er mulighed for, at vi med relativt små beløb kan komme overordentlig mange af de selvstændige, mindre næringsdrivende til hjælp, hvor det drejer sig om de små virksomheder. For landbrugets vedkommende vil det f. eks. kun dreje sig om gennemsnitlig 6 000—7 000 kr. pr. lån, ligesom det kun drejer sig om forholdsvis beskedne beløb for håndværkernes og fiskernes vedkommende, der skal ydes som lån, ikke som tilskud og ikke som lån, de får gratis, men som lån til en rimelig rente. Derfor har vi fremsat det foreliggende lovforslag, så at man i god tid kan diskutere disse spørgsmål, og således at de, der har interesse for det i rigsdagen, og de, der har tilknytning til landbruget herinde, kan få mulighed for at diskutere, hvordan pengene skal administreres. Jeg har den opfattelse, at det vil være en mægtig fordel, hvis man skal fortsætte med disse udlån, at administrationen bliver flyttet ud til amterne, i stedet for at den foregår herinde på Slotsholmen. Jeg har i det hele taget ikke så megen tro til de udlån, der skal foretages herindefra,

fordi hele maskineriet herinde efter mit skøn ikke er bygget op til at kunne betjene en sådan lånevirkosomhed på tilfredsstillende måde.

Den højtærede finansminister har udtrykkeligt nævnt, at der endnu vil være 70 mill. kr. til rådighed, så lovforslaget ligger indenfor grænserne, og jeg tror ikke, at der er nogen som helst tvivl om, at hvis vi undersøger, hvordan virkningerne har været af millionbevillingerne i 1950, vil man komme til det resultat, at de områder, hvor det vil være mest forsvarligt at fortsætte, hvis man vil fortsætte, bliver de små selvstændige virksomheder, som vi har tænkt på i vort lovforslag.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at finansministeren om den sidste del af lovforslaget sagde, at det i og for sig var den vigtigste, idet man her bryder med det princip, vi gennemførte i 1950. Den højtærede finansminister vil sikkert kunne huske fra forhandlingerne dengang, at på det tidspunkt var den højtærede ministers parti stemt for, at alle Marshallpengene skulle skrives af på reguleringskontoen og ikke gå ud i erhvervslivet. Fra radikal side var vi ikke tilhængere af dette princip, fordi vi mente, at det var en for stor inddragning af omløbskapital, og derfor gik vi med til det kompromis, at ca. halvdelen skulle afskrives og halvdelen benyttes som udlån. Vi måtte bøje os for kravet om, at når pengene en gang var udlånt og kommet tilbage, skulle både afdrag og renter gå til afskrivning på reguleringskontoen i nationalbanken. Det er det forhold, vi ønsker ændret; vi ønsker dette spørgsmål behandlet i udvalget, og jeg nærer et lønligt håb om, at der skulle være mulighed for i udvalget at finde et flertal for, at pengene må benyttes som af os foreslået. Der er nemlig ikke tvivl om, at hvis der har været en realitet bag det løfte, som den højtærede finansminister og udenrigsministeren har givet om, at vi her i landet skal fremme produktionen, også indenfor landbruget, må man også erkende, at en af forudsætningerne herfor er, at vort produktionsapparat skal bringes i orden, og det er det, disse penge skal anvendes til.

Jeg vil på det varmeste anbefale det høje ting at stille sig velvilligt overfor de tanker, der her er givet udtryk for. Vi har erfaret, at selvom den højtærede finansminister kan være imod enkelthederne i lovfor-